

ALTA FORMACIÓ

EN ART I

TECNOLOGIA

SETEMBRE-DESEMBRE

CATALUNYA

WORKSHOP MOBILE VIDEO
ÀUDIO I TÈCNiques DE CREACIÓ MUSICAL AMB PROTOOLS
EDICIÓ NO-LINEAL AMB AVID
CUBASE 4
PREMIERE + DVD ENCORE
DISSENY I TRACTAMENT DE PÀGINES WEB
CREACIÓ DE MÚSICA ELECTRÒNICA
EFECTES DIGITALS AMB AFTER EFFECTS
MESCLA I MASTERING DIGITAL
ESCRIPCIÓ EN TRES TEMPS
HARMONIA FUNCIONAL PER A CANTAUTORS

VALÈNCIA

ESCRIPCIÓ DRAMÀTICA. CREACIÓ DE PERSONATGES COMPLEXES
ENTRENAMENT AL PITCHING
MÈTODE COMPOSITIU. RIMANT HIP HOP
SEMINARI DE NOVES TECNOLOGIES APLICADES AL DESENVOLUPAMENT D'AUDIÈNCIES
III CICLE DE CLASSES MAGISTRALS DE COREOGRAFIA. Angels Margarit, Marta Carrasco, Mònica Valenciano
SISTEMES D'EDICIÓ AVID XPRESS PRO
CUBASE SX
POSTPRODUCCIÓ DIGITAL I EFECTES VISUALS / AFTER EFFECTS
MESCLA I MASTERING DIGITAL
EDICIÓ D'ÀUDIO DIGITAL / PROTOOLS

www.artenetcata.es

www.fundacionautor.org

fundació autor

ARTEnet

La crisi financera es troba realment al límit, perquè les administracions hagin de fer servir recursos públics per salvar la banca, que és un negoci privat?

—En circumstàncies normals no hi ha cap raó per la qual un govern o una institució financera pública hagi d'intervenir en una empresa privada que es troba en dificultats o que ha fet fallida. De fet, a Europa no tant, però als Estats Units hi ha fallides de bancs petits en temps normals, que no surten als diaris, i el govern no hi fa res especial. Però ara ens trobem en una situació en què hi ha involucrades entitats financeres i asseguradores de dimensions tan grans, i sobretot tan interconnectades, que la fallida d'algunes pot tenir conseqüències que van molt més enllà de perjudicar els seus accionistes o inversors, i poden perjudicar molt més agents de l'economia que no són responsables de les decisions equivocades que hagi pres una entitat. En vista d'aquest risc, hi ha una decisió política d'intervenir-hi, ateses les conseqüències previsible de no fer-ho de manera progressiva fins que realment la situació es controli.

—Hi pot haver un component de por o d'exageració per part dels governs que s'hi han implicat? Parlem de posar sobre la taula molts milions d'euros amb una certa lleugeresa, tot i que la majoria dels executius tenen dèficit pressupostari.

—Es tracta d'un sistema financer que ha crescut moltíssim aquesta darrera dècada i que representa un component essencial de l'economia, de manera que qualsevol intervenció en aquest sistema implica quantitats gegants de diners. Ara bé, és cert que moltes intervencions que s'han aprovat pretenen crear confiança i millorar les expectatives dels inversors, i si això funciona potser aquestes intervencions no seran necessàries.

—Si acaben essent necessàries, implicaran un perjudici per al contribuent?

—No necessàriament, perquè no són diners a fons perdut, sinó que responen al finançament o a la compra d'uns certs actius que potser es recuperaran, fins i tot amb guanys. Tot dependrà de detalls com el preu a què es comprin aquests actius i de com evolucionin al

“El ciutadà assumeix indirectament el risc de pèrdues que corren els governs”

Jordi Galí (Barcelona, 1961) és director del Centre de Recerca en Economia Internacional (CREI) de la Universitat Pompeu Fabra, de la qual és catedràtic. Entre el 1989 i el 2000 va ser professor d'universitat dels Estats Units, i és especialista en fluctuacions macroeconòmiques i en política monetària.

JORDI PLAY

Jordi Galí dirigeix el CREI, des d'on duu a terme estudis sobre les causes i la naturalesa de les fluctuacions macroeconòmiques. Ha estat guardonat amb premis internacionals pels seus estudis.

mercat. Però en principi no hi ha cap intervenció significativa que s'hagi fet fins ara que sigui a fons perdut; no s'han regalat diners. Sí que és cert que totes les intervencions comporten uns compromisos amb risc. Hi ha risc de pèrdues per part dels governs, i aquest risc l'assumeix indirectament el ciutadà. Per tant, cada executiu ha de ser molt curós amb la gestió d'aquest risc.

—L'estat espanyol tancarà el 2008 amb dèficit pressupostari; té moltes polítiques socials aturades —com ara la llei de la dependència— per manca de diners, un sistema sanitari i educatiu col·lapsat per manca de recursos, etc. Fins a quin punt és justificable tenir immobilitzats milions d'euros?

—Al marge d'aquestes mesures excepcionals, arran de la desacceleració econòmica ha baixat la recaptació d'impostos i hi ha més despesa en subsidis de desocupació, entre més factors, i en pocs mesos hem passat de superàvit a dèficit públic. Les noves mesures podrien augmentar el dèficit en la mesura que computessin com a despesa addicional, però en principi no són una despesa immediata. És cert que hi ha un risc de pèrdues que poden arribar d'aquí a un any o d'aquí a cinc, no ho sabem, i si aquestes pèrdues es produïssin, aleshores sí que hi hauria conseqüències pressupostàries importants.

—A curt termini, quin és el risc?

—El govern espanyol, com la majoria dels altres executius que apliquen aquest conjunt de mesures, ha previst d'emetre deute per finançar qualsevol d'aquestes intervencions. Algunes d'aquestes mesures són d'una magnitud tan gran que generarien un impacte enorme si es financers amb costos addicionals, com ara apujar els impostos. Com que això és inviable, perquè agreujaria encara més la crisi, els governs han optat per fer front al finançament d'actius de bancs amb l'emis-

“És normal que l'estat espanyol influi les previsions, sense ser ridículament optimista, per limitar el pessimisme”

sió de deute, que no té implicacions directes per al pressupost públic.

—**Si tot va bé, l'estat pot guanyar diners com a inversor, però també en pot perdre molts si el sistema financer no es recupera.**

—Si els diners que l'estat ha invertit li són retornats amb els interessos corresponents, no haurà tingut cap efecte negatiu. Però el risc potencial és que algunes de les entitats a les quals s'han concedit crèdits facin fallida. Aleshores, si aquests crèdits no es retornen, per fer front al pagament del deute públic, el govern hauria d'augmentar impostos o reduir despesa, i això sí que tindria conseqüències per al ciutadà.

—**A diferència d'alguns altres estats, l'espanyol descarta de participar en el capital de bancs, tot i que deixa la porta oberta a poder fer-ho. Què fa diferent la banca espanyola?**

—Els bancs espanyols són molt més ben capitalitzats que no la majoria de bancs europeus o dels Estats Units, és a dir, que els fons propis són més importants i fan un coixí de seguretat molt gruixut per a poder absorbir grans

pèrdues, si n'hi hagués. A curt termini, no hi ha pas risc que es produeixi una situació propera a la fallida. De fet, seria molt estrany que el govern espanyol, en aquestes circumstàncies, comprés capital dels bancs, perquè enviaria un senyal d'incertesa que no es correspon amb la qualitat dels seus actius.

—**El Fons Monetari Internacional preveu una recessió econòmica a l'estat espanyol el 2009, però l'executiu de Zapatero ho nega. És probable que arribi aquesta recessió?**

—En les circumstàncies actuals, les previsions tenen un grau d'incertesa molt més alt d'allò que és habitual. Mai no s'ha de donar massa pes a les previsions que fa una entitat interessada, com en aquest cas el govern espanyol, al qual la darrera cosa que li interessa és crear un ambient de pessimisme i de desconfiança respecte al futur de l'economia. És normal que l'estat influi les previsions, sense ser ridículament optimista, per limitar el pessimisme. Per tant, les diferències entre l'FMI i l'executiu espanyol són inevitables.

—**Però l'economia espanyola pot entrar en recessió?**

—Penso que és inevitable que l'estat entri en una recessió per la caiguda de l'activitat econòmica. Ara bé, és molt incert si serà una recessió normal, com la del 1992-1993, o una recessió profunda i prolongada.

—**De què dependrà?**

—De molts factors. De què passi als països que són mercats exportadors, i sobretot de què passi amb el sistema financer i, en concret, de la mesura amb què els bancs continuïn estenent crèdit a les empreses i a les famílies. Si, malgrat les intervencions que es van acomplint, la situació no millora i els bancs contreuen el crèdit, aleshores ens podem trobar en una situació realment molt complexa.

—**Es pot arribar a un col·lapse del sistema financer?**

—No es pot descartar del tot un gran col·lapse del sistema financer amb fallides de grans bancs i, si arribés el cas, difícilment es podria evitar una gran depressió amb taxes de desocupació altíssimes, situacions contra les quals un govern pot fer ben poca cosa. Seria una situació semblant a la que va viure el Japó durant els anys 90, segurament més greu quant a desocupació per les característiques del nostre mercat laboral.

Gemma Aguilera

Breus

Nissan amenaça amb un ERO, i Seat pretén ampliar el seu

Més convulsions al sector de l'automòbil. Si Seat havia tornat a colpir amb un expedient de regulació temporal fa dues setmanes, aviat s'hi afegí la firma Nissan, que pretén acomiadar el 40% de la plantilla de Catalunya, 1.680 empleats. Nissan al·lega una reducció de la producció per caiguda de vendes, si bé assegura que mantindrà obertes les plantes al país. Mentre el govern català advertia que seguirà de prop tots els moviments de la companyia abans de signar cap autorització, la filial de Volkswagen sorprenia amb un segon avis, anunciant la intenció d'ampliar l'ERO a més treballadors. Els

EL TEMPS

La direcció de Nissan ha anunciat la intenció de despatxar 1.680 treballadors.

sindicats de totes dues empreses no s'han quedat plegats de braços i han començat les protestes per denunciar que Seat i Nissan aprofiten la crisi per reduir costos deliberadament.

Fepime demana un ajornament del pagament dels impostos

El president de la Federació d'Empresaris de la Petita i Mitjana empresa (Fepime), Eusebi Cima, ha demanat per carta al ministre espanyol d'Economia que s'ajorni el pagament de la liquidació trimestral corresponent a l'IVA, com també les liquidacions corresponents a l'IRPF per a empresaris individuals i autònoms i l'impost de societats per a petites empreses. Fepime considera que aquesta mesura, que seria temporal, permetria a les pimes i als autònoms d'encarar les despeses, en vista de la restricció de crèdits derivada de la crisi financera internacional.